

Wachlijsten voor het persoonlijke-assistentiebudget blijven groeien

‘Wanneer is het eens aan onze dochter?’

MICHEL MARTIN

Ouders die zelf de ondersteuning voor een kind met een handicap willen organiseren, moeten soms jarenlang wachten op een assistentiebudget. En de wachtlijst groeit verder aan. ‘We willen onze dochter dezelfde kansen geven als haar broer, maar dat lukt niet.’

“Mijn dochter is stilaan een echte tiener, en dus wil ze ook al eens een uitstap doen zonder dat ‘mama of papa’ altijd haar hand moeten vasthouden”, vertelt Joke Verschaeve. Voor haar dochter Eline (13), die geboren is met het syndroom van Down, is moederlief echter de enige houvast. Al ruim vijf jaar is het puzzelen met stagiairs, vrijwilligers en eigen energie zodat Eline thuis kan wonen, en naar een gewone school kan gaan. Maar zelfs dan lukt dat laatste momenteel enkel in de voormiddag.

“We willen haar dezelfde kansen geven als haar broer, maar dat lukt eigenlijk niet”, zegt Verschaeve. Ze ziet dat ze de strijd voor inclusie aan het verliezen is. In mei 2013 diende Verschaeve

voor het eerst een aanvraag in voor een persoonlijke-assistentiebudget (PAB), maar de goedkeuring daarvan blijft tot vandaag hangen op een wachtlijst. “Met zo’n PAB zouden we een persoonlijke assistent kunnen betalen, die meegroeit met Eline en die met haar een vertrouwensband opbouwt. We weten dat we niet de enige zijn die uit de boot vallen, maar op den duur denk je: wanneer is het eens aan onze dochter?”

Inhaalbeweging

Volgens het Jaarverslag Jeugdhulp 2017 zijn er 1.533 gezinnen die vooraansnog tevergeefs op een PAB hopen. Hoewel aan 228 minderjarigen een PAB werd toegekend, betekent dat een stijging aan wachtenden van 12 procent ten opzichte van 2016. De gemiddelde wachttijd is ruim vier jaar, maar de individuele wachttijden – niet opgenomen in het jaarverslag – zijn dus vaak vele malen hoger.

Eerder dit jaar stond in *De Morgen* het verhaal van Gabria, wier ouders al vijftien jaar om ondersteuning vragen. Een parlementaire vraag van Martine Taelman (Open Vld) in 2017 toonde dat de wachttijd meer dan tien jaar bedraagt voor 128 minderjarigen.

“Het systeem duwt jongeren op die manier tussen de muren van een instelling”, zegt Katrijn Ruts van GRIP vzw (Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een Handicap). Voor collectieve voorzieningen, een internaat zeg maar, is de wachttijd ongeveer vier keer minder lang. Voor elk kind dat in 2017 een PAB kreeg, waren er tien die in zo’n voorziening zijn gestart. “We krijgen vaak signalen dat gezinnen die weg inslaan omdat het lange wachten de gezinssituatie te zwaar onder druk zet”, zegt Ruts.

Vlaams minister van Welzijn Jo Vandeurzen (CD&V) wijst erop dat een grote inhaalbeweging is ingezet. “Het groeiritme voor 2017, 2018 en volgend jaar bedraagt telkens meer dan 200 toeken-

► Eline, de dochter van Joke Verschaeve, wacht al vijf jaar op een PAB. © WOUTER VAN VOOREN

Het PAB

Met het PAB, dat in 2000 in het leven werd geroepen, kunnen een of meerdere persoonlijke assistenten worden aangeworven en gefinancierd. Zij bieden een kind of volwassene met een handicap ondersteuning bij allerhande dagelijkse handelingen. Ook ondersteunen ze de ouders en leerkrachten. De omvang is afhankelijk van de ernst van de beperking. Er zijn vijf budgetcategorieën, de laagste levert jaarlijks zo’n 10.000 euro op, de hoogste 40.000 euro. Er zijn 679 actieve PAB-houders tot en met 21 jaar.

‘Op die manier duwt het systeem jongeren tussen de muren van een instelling’

KATRIJN RUTS
GRIP VZW

ningen van PAB’s.” De jaren daarvoor was dat minder dan 50. Vandeurzen wijst er ook op dat er volop gewerkt wordt aan “een meer persoonsvolgend systeem voor minderjarigen”.

Rugzakje

De persoonsvolgende financiering (PVF), het zogenaamde ‘rugzakje’, werd in 2017 namelijk enkel uitgerold voor meerderjarigen. Het ontbreken ervan voor minderjarigen zorgt er volgens Vlaams Parlementslid Bart Van Malderen (sp.a) voor dat middelen niet verdeeld worden naargelang de vraag, maar naargelang het huidige aanbod.

“Inclusie is een recht. Het is dus niet aan de overheid om indirect te gaan sturen wat best is voor die mensen. De keuze voor een voorziening of PAB mag niet afhangen van de wachttijd.”

Getuige politieactie dient klacht in

Een inwoner uit Hannuit filmde naar eigen zeggen de politiecontrole op een groep transitmigranten in het station van Landen, toen hij tegen de grond werd gewerkt door agenten. Hij dient een klacht in tegen politiegeweld.

Maandagavond hebben verschillende politiezones bij een gecoördineerde actie 29 migranten opgepakt. In het station van Landen is een getuige daarbij hardhandig aangepakt. De politiezone stelt dat de man bestuurlijk werd aangehouden, omdat hij de controle probeerde te verhinderen. Staatssecretaris Theo Francken (N-VA) was aanwezig bij de politieactie. (DM)

Moordenaar van Pim Fortuyn mag emigreren

Volkert van der Graaf, die in 2002 Pim Fortuyn doodschoot, is vrij om te emigreren. Zijn advocaat, Willem Jebbink, bevestigt dat hij zich niet meer hoeft te melden bij de reclasering. **Wel moet hij tot 2020 elke twee maanden schriftelijk verslag uitbrengen over zijn huisvesting,** dagbesteding en relatie. Ook is er elk half jaar een evaluatiegesprek met het Openbaar Ministerie. In mei won Van der Graaf het door hem aangespannen kort geding, waarin hij zijn meldplicht bij de reclasering aanvocht. Hij zei destijds in het buitenland te willen gaan wonen en dat die meldplicht hem daarin hinderde. (DM)

Lonen en uitkeringen stijgen opnieuw

Niet als dit jaar zullen ook volgend jaar de weddes van ambtenaren en de sociale uitkeringen met 2 procent stijgen. Dat voorspelt het Planbureau, dat tot vorige maand nog beweerde dat er geen indexering zou komen in 2019.

De hoge inflatie zal als gevolg hebben dat in oktober 2019 de spilindex overschreden zal worden. Daardoor zullen de sociale uitkeringen in november met 2 procent stijgen, en een maand later ook de ambtenarenweddes. In de privésector wordt die tendens meestal gevolgd. Voor de regering komt de voorspelde indexering slecht uit. Dit betekent tientallen miljoenen aan extra uitgaven. (FRD)

Partijvoorzitters kibbelen over extremisten

DIETER BAUWENS

Tijdens het openingscollege politicologie aan de UGent verweten de partijvoorzitters elkaar extremisten op hun lokale lijsten te hebben.

Waarom zijn Groen en sp.a tegen extremistische groeperingen, maar dulden ze wel leden van (de Turkse organisaties) Grije Wolven of Milli Görüs op hun lijsten, vroeg een aanwezige zich af. Groen-voorzitter Meyrem Almaci maakte snel komaf met die bewering. “Dat is een prachtig voorbeeld van polarisering, want het is dikke quatsch.”

Ook bij sp.a is van extremisten

geen sprake, beklemtoonde voorzitter John Crombez. “Op een bepaald moment hebben we problemen gehad met een van onze mandatarissen die te ver ging in de Turkse kwestie, maar die man is nu geen lid meer van onze partij”, zo verwees Crombez naar Ahmet Koç.

Vervolgens richtte Gwendolyn Rutten (Open Vld) zich tot Tom Van Grieken (Vlaams Belang). Ze verwees naar het nieuws dat zijn partij met vijftien kandidaten met mogelijke nazisympathieën naar de verkiezingen trekt. “Neem daar afstand van, anders moet u ons nooit meer vragen waarom we niet met u willen samenwerken”, klonk het.

Van Grieken herhaalde dat de

► Zes Vlaamse partijleiders waren aanwezig op het openingscollege politicologie aan de UGent. © ERIC DE MILD

partij een interne procedure is gestart. “Wij geloven in democratie: men is onschuldig tot het tegendeel is bewezen en mensen hebben recht op verdediging.” CD&V-voorzitter Wouter Beke nam geen genoegen met die uitleg. “U zit hier andere partijen de les te spellen, maar zelf neemt u een grote recul. *Practice what you preach.*”

De Vlaams Belang-kopman kreeg de steun van N-VA-voorzitter Bart De Wever. Die verwees naar de ophef rond Schild & Vrienden. “Als alles wat ik als 17-jarige dacht online stond, dan kon ik naar Patagonië vertrekken en nooit meer terugkeren. Jongeren moeten de kans krijgen om volwassen te worden.”

Duizenden op straat tegen regering

In verschillende centrumsteden in Vlaanderen zijn duizenden mensen op straat gekomen tegen de pensioenplannen van de regering-Michel. Ook in verschillende steden in Wallonië heeft de nationale actiedag van de vakbonden tegen de pensioenhervorming duizenden militanten gelokt. **De focus lag deze keer vooral op jongeren. Hoewel hun pensioen nog veraf is, zijn zij volgens de vakbonden ook betrokken partij.** “De regering is de financiering van de pensioenen aan het wegnippen”, luidt het. Het alternatief – zonder verhoging van de pensioenleeftijd – is wel degelijk betaalbaar, vinden de bonden. (DM)